

Hejsek 4

ROČNÍK XXV prosinec 2009

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká...

Vše nejlepší štěkám
k narozeninám Majdě, Mí-
šovi a Kvítkovi!!!

Nezapomeňte si vzít na
vánoční výpravu žrádlo
pro hrocha. Ať mají zví-
řátka v zimě na zmrzlém
sněhu něco na mlsání...

Sára drží časopis Šíp
aneb bulvár jako dělaný.
A ne a ne se ho vzdát. Co
tam bylo tak zajímavé-
ho?

Májka: „Proč sedíš na
topení, Tome?“

„Protože to je pohodl-
ný.“

Háňa: „To si Májko pa-
matuj, to se ti ještě bude
hodit.“

Máte již hotový dá-
rek do tomboly? Hezký,
vyrobený doma? Já už
mám. Haf!

O paní z Valečova

Májka, červená družinka

Paní z hradu lakomá byla,
chasníčky z města radši zabila,
poklady své v tunelu ukryla,
ale stejně se pak zbláznila.

Co budeme dělat?

8. 12. Oddílovka (16:30 - 19:00)

11. 12. Čaj (16:00 - 19:00)

15. 12. Družinovky

18. - 20. 12. Vánoční výprava

Oddílové Vánoce

Ahoj, jen připomínám, a to hlavně těm, kteří s námi budou o Vánocích poprvé, jak slavíme společné Vánoce. Tak zaprvé společně, to je myslím nejdůležitější, za druhé na výpravě, letos 18. – 20. 12. pojedeme na Hůrku.

Abychom se všichni spravedlivě obdarovali, tak každý z nás vyrobí jeden dárek, záleží pouze na každém, co vymyslí a co pěkného udělá, ten pak doma zabalí a nechá nepodepsaný. Všechny tyto dárky pak schováme pod stromečkem a pak je zas postupně rozdělíme, uvidíte jak. Takto se vlastně obdarujeme všichni navzájem, což je moc pěkné.

Další dárky, které byste rádi někomu nadělili, normálně zabalte a přiložte jméno. Ty pak jistě najdete pod stromečkem správného adresáta.

Jo a nezapomeňte vzít s sebou vánoční cukroví!

Těší se Tom

Čaj o půle'

11. 12. 2009 (16-19h)

Přijď si vyrobit svíčku a
svícinek. Na svícinek si
dones skleněnou nádobu
tak aby se do ní vešla
čajová svíčka.

Doděláme dárce:

kdo chcete dárek
vemte si - pokud chcete -
nějaké zajímavé papíry,
látku na desky nebo
ozdobu.

Šifrování

Vernamova šifra je prakticky nerozluštitelná pro každého, kdo nezná klíč v podobě série čísel, který se neuveřejňuje se zprávou, ale je znám dopředu. V principu je podobná naší 3. oddílové šifře, také spočívá v posouvání písmen o určité pořadí v abecedě. Písmena posouváme vždy ve směru písmenek, ne dozadu.

Slovo květák by tedy podle klíče např.

1, 0, 15, 10, 17, 22

vypadalo takto:

lvsdqe.

Aby byla šifra opravdu nerozluštitelná měl by klíč být dlouhý stejně jako zpráva a být náhodně vybran.

Zkuste si za měďák vyluštit tuto zprávu:

CJO YS NXMPIB, GZ?

(19, 8, 11, 5, 4, 25, 9, 0, 16, 24, 7, 4, 11)

A na závěr ještě další šifra pro chytré hlavy: Moudrý dav, rozumný hoch, běžel bos, přísný řád, přijel autem, tmavý stín, vy taky,

(Nápověda: Tajenka má 7 písmen.)

Eliška

Beskydy 2009, aneb jak balit chleba

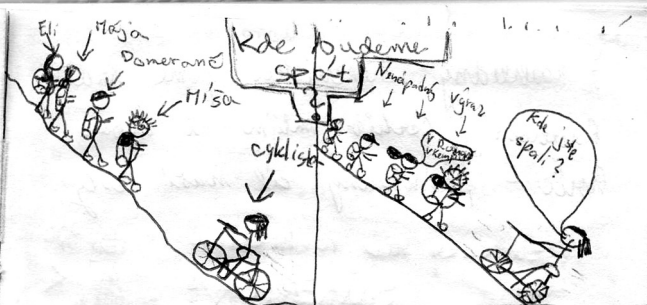
Kde budeme spát? Jak jsme se nechtěli koupat a proč tedy Pomeranč bloudí

Na naše místočko na spaní bylo vidět z turisticky značené cesty, proto jsme vstali docela brzy. Když jsme si zabalili a nasnídali se, místo už nebylo „nebezpečné“ a tak jsme začali kreslit komix o tom, jak jsme předešlého dne potkali jednu cyklistku. Okolo půl jedenácté jsme byli donuceni vyrazit. Vyšli jsme po červené směr Hlavatá a naplánovali si, že se zkusíme vykoupat v nedalekém rybníku.

Najednou značka zmizela neznámo kam, a tak jsme se ztratili (může za to Pomeranč, protože šel první). Krosli jsme to přes les na zpevněnou cyklostezku, což bylo mnohem výhodnější než se kilák a půl vracet. Na cyklostezce jsme snědli gumové bonbony a někteří (že Eliško a Pomeranči) i shnilé mrkve. Po cestě se celou dobu hrál virtuální Bang (to bylo možná víc důvodem našeho zabloudění než Pomeranč, ale pššš), který jsme ale docela rychle zabalili, protože nadržovali šerifovi. Nakonec jsme došli na místo, kde jsme se napojili na naši původně naplánovanou cestu. Minuli jsme rybník, ale tak co...

Vydali jsme se na rozhlednu, která byla kupodivu na kopci. Tak jsme zase stoupali, což nás ovšem ve

zdejší krajině příliš nepřekvapilo. Z rozhledny Sůkenická byl nádherný výhled. Viděli jsme jak Radhošť – náš první vrchol, tak i Lysou horu – cíl naší cesty. Měli jsme hrozný hlad, a tak jsme se naobědvali pod rozhlednou.

Z rozhledny jsme vyrazili po žluté směrem k Masarykově chatě. Na chvilku jsme se odpojili ze značky a šli se podívat k prameni Vsetínské Bečvy. Nic moc. Nechápu, že dávno nevyschla. Následující kroky vedly chvíli po české, chvíli po slovenské, chvíli po české straně... no zkrátka jsme šli po hraničí cestě.

Když jsme konečně značně vyhladovělí dorazili na Masarykovu chatu, kde jsme si objednali teplou polévku, někteří palačinky, zmrzlinový pohár, plněné papriky nebo borůvkové knedlíky. Po vypití všech kofol (což činilo 3,5 litru tohoto hnědavého moku) a doplnění zásob vody jsme opět vyrazili na cestu. Lehce znervózňující ovšem bylo, že čas již překročil 5. hodinu odpolední a my nebyli ani za polovinou dnešní naplánované trasy.

Nezbývalo nám tedy nic jiného než vyjít. S obrovským sebezapřením jsme minuli bazén a šli a šli a ... šli. Vyškrábali jsme se na několik kopců a po dosažení rozcestníku „Bobek“ jsme si našli pěkné místo na spaní. Postavili jsme plachtičky, uvařili večeři a zahráli tradičně Bang. A pak dobrou noc.

Kvítek

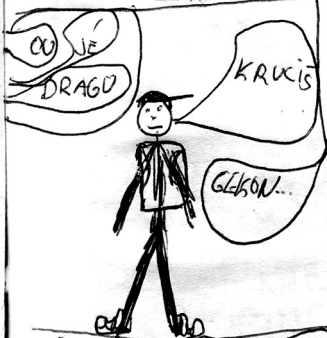
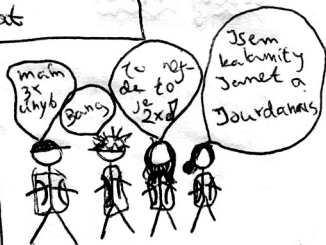

pondělí
10.8.2009

Jak jsme se nedíteli koupat

plán cesty:

- po červenci do Hlavatě
- vykoupat se ...

Pátrání po pražských vodárnách

část druhá

Jedná se o velkou vodárenskou stavbu, jenž kdysi zásobovala vodou z Vltavy dolní část Nového města pražského. Tak jako i u jiných pražských vodárenských věží zde již ve středověku stála věž dřevěná, první zmínka o ní pochází z roku 1484. Dřevěná věž byla patrně několikrát poškozena požárem (požáry vodárenských věží byly dost časté zejména díky zimnímu rozmrazování zamrzlého vodovodního potrubí pomocí otevřeného ohně).

Proto zde byla v letech 1602 až 1606 vybudována pozdně renesanční bohatě zdobená kamenná věž, v horní části opatřená vyhlídkovou terasou, jenž ale byla v letech 1655 těžce poškozena povodní, část věže se zřítila do vody. Na zbytcích z této věže pak byla v roce 1658 postavena věž dnešní tentokrát již v barokním slohu.

Věž samotná se původně nalézala přímo na břehu řeky Vltavy, její dnešní poloha je dána jednak historickými říčními naplaveninami - tedy přírodními změnami v korytě řeky, dále také tím, že došlo k regulaci břehů a výstavbě pražských náplavek, což způsobilo dnešní polohu věže (jako jediná z historických vodárenských věží prakticky nestojí přímo na břehu

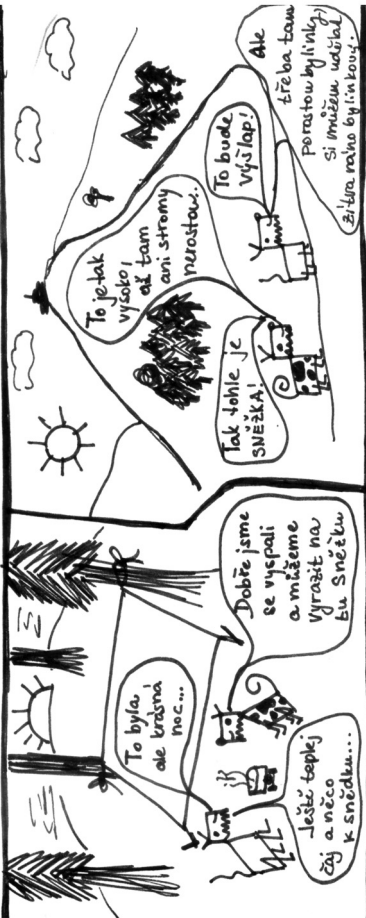
řeky). Věž má šest pater a je obložena z vnějšku pískovcovými kvádry, na fasádě v horním patře jsou jasně viditelná tři okna. Všichni ji určitě znáte.

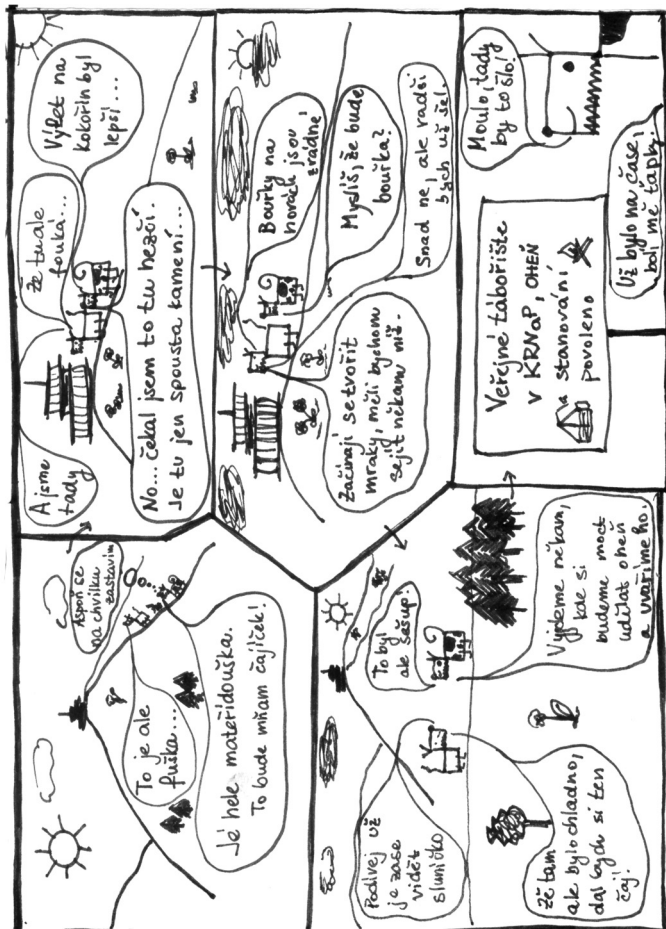
Májka

Výlet Mouly a Nourmy
do Krkonoš

Kapitola třetí: Sněžka

Výlet na
kolořin byl
lepší...

A jsme
tady

že tuale
fouka...

No... čekat jsem to tu hezčí.
Je tu jen spousta kamení...

Ahoj se
na chvíli
zastavim

To je ale
fuška...

Je hele materiďovka.
To bude mňam čajíček!

Bouřky na
horách jsou
zradné!

Myslíš, že bude
bouřka?

Snad ne, ale raději
bých už šel.

Začínají setvořit
mraky, měli bychom
sejít někam níž.

To byl
ale šesup!

Podívej už
je zase
vidět
sluníčko

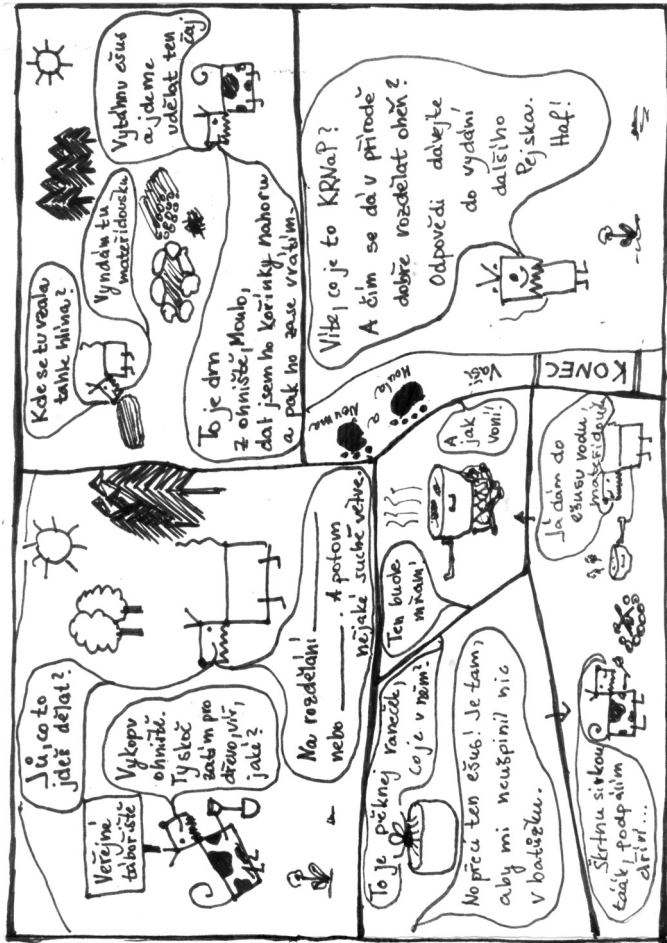
Moulo, tady
by to šlo!

Věřjné táborište
v KRNAP, OHNĚN
a stanova'ní
povoleno

Už bylo na čase!
boli mě tápky.

Vyjďeme někam,
kde si
budeme moct
udělat oheň
a uvěřjme ho.

zě tam
ak bylo chladno,
dal bydu si ten
čaj.

O paní z Valečova

Jenda, Filip a prostě celá modrá družinka

Naše milá hradní paní ,
dívá se tak za svítání,
z okna ve své ložnici.
Chodba s pokladem se třpytí,
nikdo nemůže ho vzítí.
raduje se hradní paní
jednou takhle za svítání.

Přišli lidé s krumpáči,
přišli pěkní kopáči.
Není však jiného zbytí,
poklad nemohou najítí,
Směje se jim hradní paní
jednou takhle za svítání.
Bohatství k ničemu jí není
od svítání do setmění.
Žije sama s penězi
s bezcennými železy.

Bohatství k ničemu jí není,
to však situaci nemění,
přišel Tom, Stařec a Botka,
nevzali to nijak zkrotka,
sebrali si celý poklad,
a k nové hře už měli podklad.

Bodování listopad

Pomeranč	37	Obi	15
Filip	36	Míša	15
Májka	33	Josef	14
Jenda	29	David	14
Skříťa	29	Týna	14
Sára	29	Simča	10
Mikulda	29	Kuba	10
Majda	28	Dave	10
Bára	28	Jakub	8
Terka	22	Bahňák	8
Štěpán	20		

Výprava do Českého ráje

Celí natěšení na ráj, který nás čekal, jsme nasedli do vlaku a vyjeli. V Mnichově Hradišti jsme vyslali dopředu rychlejší skupinu, aby zatopila a vydali se na cestu. Dorazili jsme do vytopené chalupy, zahráli si pár her a šli spát.

Ráno jsme po snídani vyrazili na výlet. Na začátku nám Tom přečetl pověst o paní z nedalekého hradu Valečova-byla lakomá a bohatá, tak si nechala postavit od čeledínů zazděnou místnost, kam schovala po-

klad. Začala se ale bát, že by to mohli prozradit, tak je nechala upálit. Od té doby tam poklad zůstal. Naším cílem se stalo postupně složit její obraz a jednotlivé dílky se získávaly za umístění v různých utkáních.

Nejprve každá družinka dostala barevné samolepky, které se během cesty snažila nepozorovaně nalepit na příslušníky ostatních družinek. Cestou jsme si ověřili pozornost při ranním čtení, přečetli si další pověst o hodném obru Drábovi, prošli Drábské světničky, ze kterých byl nádherný výhled po celém Českém ráji, prohlédli si pštrosy a vyluštili pár logických hádanek...

Večer jsme se si zahráli ve tmě na čaroděje, v teple u večere potom Aktivitu. Mluvili jsme, kreslili a předváděli jedna radost a po několika várkách teplého čaje jsme si šli nakonec lehnout...

V neděli jsme uklidili a vyrazili na nádraží přes Valečov. V lese jsme si zabojovali o poklad ostatních družinek a protože někteří již dokončili portrét paní z Valečova, tak jsme se tam vypravili pro poklad. Prohledali jsme celý hrad, ale poklad jsme neobjevili, tak jsme nakonec odměňovali diplomky. Teď už stačilo dojít na vlak a vyrazit domů...

Eliška

Návod na použití Golema

od Kejklířů

Na oživení Golema potřebujete: Golema a šém, Na šému je napsáno kouzelné zaříkávadlo, které Golema oživí a zvětší ho na velikost 3 metrů. Když šém odstraníme, Golem se zase scvrkne a stane se z něj neživá soška. Šém se vkládá do hlavy do díry nad očima.

VAROVÁNÍ

Když Golem nepracuje, neumí využít svou hrubou sílu a dělá si, co chce. Z toho můžou vzniknout problémy typu: Golem vyrazí do ulic a zničí, na co přijde, nebo Golem udělá z vašeho domu kůlničku na dříví.

UPOZORNĚNÍ

Za tyto následky nenese výrobce žádnou zodpovědnost.

od Alchymistů

Opatřete si Golema a příslušenství. Za setmění dne svatojánského si přečtete tento návod. Golem bude fungovat pouze v roce 3865. Nakreslete do hlíny prstem kruh a průměru 1,38 metru. Do středu postavte Golema čelem k východu. Staň se tak jitro po dni svatojánském. Tři dny a tři noci obíhejte v co největším počtu lidí kolem kruhu. Potom vyberte jednoho z nich, který bude mít úkol se zavřenýma očima vložit do Golema šém. Pak se stačí jen modlit.

Oživení Golema od Mystiků

Za úplňku, při slunovratu, o půlnoci, na přímém měsíčním světle. Dva učni obcházejí kolem Golema. Nesou louče z pevného dubového dřeva, na kterých je magická smůla. Obejdou Golema třikrát, z louče kape, ale golem zůstává neporušený. Poté nastoupí rabi Löw. V jedné ruce drží skleničku s nějakou tekutinou. Do ní vloží maličký předmět, který když vyndá, jemně světélkuje. Přistupuje ke stále nehybnému Golemovi. Vkládá mu stále světélkující šém do jamky na čele. Golem jakoby proletěla nějaká energie. Oživil.

Golem od Hvězdářů

Hotovou postavu Golema vhodíte do rozžhavené pece a necháte ho tam 2 dny, aby mu ztwardly jeho tělesné rysy. Poté ho potřete krví, tím získá svou velkou sílu. Jeho věrnost dostanete tak, když uděláte do jeho těla tři zářezy svou sekerou.

POZOR:

Nemáte-li pec, Golema strčte do el. Trouby, ale jeho mohutnost bude však o polovinu menší. Nemáte-li krev, postačí jahodová šťáva, ale jeho síla bude o polovinu menší. Nemáte-li sekeru, postačí lopatka na písek, jeho věrnost však bude téměř nulová.

Detektiv vypráví

aneb jak to bylo s Františkem S.

Čtvrteční ráno bylo pošmourné. Slunce se schovalo za mraky a temná obloha v dálce nevěstila nic dobrého. Tři přátelé se dohodli s farářem, že u něj přespí ještě jednu noc, aby si mohli pořádně prohlédnout Jablonec. Vždyť zatím viděli jen vězení.

Dopoledne vyrazili na náměstí, obešli je a zastavili se v postranní ulici, kde byl trh. Řemeslníci nabízeli své zboží, stánky plné laskomin a cukrátek, pečiva a zeleniny. Na druhé straně prodával kovář nářadí, nožař vyvolával své:

„Nůžky, nože brousím.“

Pepu zaujal stánek plný knih. Ne, latinské slovníky nechal zcela bez povšimnutí. Pohroužil se do knížek s povídkami z přírody. Jedna od Jindřicha Šimona Baara, plná povídek z Chodska, se mu zalíbila natolik, že si ji koupil. Filip fotil, až se začínal bát, že mu dojde film. František mezi stánky se zeleninou hledal bylinky, které potřeboval na svůj lék. Již mu došly a dnes večer si musí udělat další, aby ho nebolela hlava.

Na konci řady stánků stál povoz kočovných herců, které potkali v úterý. A kořenářka Anabel zrovna

roztahovala na zemi deku, aby na ní prodávala svá kouzla. František k ní zamířil a požádal ji o tři psí kořeny. Zaplatil cenu, která se mu zdála vysoká, ale chápal, že ho Anabel nemá zrovna v lásce. Největší stánek na trhu měl obchodník Roubíček. Měl vystavené zboží z daleka, drahé látky, koření z orientu i francouzská vína. Kolem bylo rušno, každý koukal. V davu tam stála i paní radová, po očku pozorovala Františka.

Z trhu se Filip, Pepa a František vrátili na faru pozdě odpoledne. Farář je již očekával, chtěl jim ukázat kostel. Těžké dřevěné dveře je vpustily do malebného místa. Dýchlo na ně chladné a mohutné ticho. Oltář s čerstvými květinami, pečlivě vyrovnané zpěvníky, po zdech několik obrazů. Na kůru starobylé varhany, už jen pohled na ně zněl krásně. Rádi se nadýchali klidu a míru schovaného za tlustými kamennými zdmi.

Když vycházeli z kostela, přicházel k nim státní rada s manželkou. Tentokráte večereli v šesti a vyprávěl pan rada. Jeho příběhy nebraly konce. Často musel dojíždět do větších měst a několikrát byl dokonce i v Praze. Na Františkovu mapu nakreslil nejlepší cestu dále. Znal nejen jeden dobrý hostinec po cestě. Když se na oblohu vyhoupl měsíc, rozloučili se a tvrdý spánek byl pro tři přátele dobrým odpočinkem.

Bez peněz do krámu nelez

povídka od Filipa

„Děkujeme, a přijďte zas!“, loučil se prodavač prodejny ‚Smíšené zboží‘ s jakousi ženou.

Bylo brzy ráno. I když bylo léto, venku byl chlad. Prodavač horečně přepočítává částku, kterou má prodejna dát firmě DANONE. Ale nejde mu to. Je nervózní a né a né se soustředit. Je 542 x 13 opravdu 7046? A má vůbec toto počítat? Pohlédl ven. „No to je super!“, pomyslel si „Ted’ se mi ještě před výlohu postavil nějaký odporný žebrak, který mne bude znervovžňovat. Super.“

Sklonil se k počítání: „K čertu! Kolik je těch 542 x 13? Ale né! Vždyť ted’ mám počítat kolik je 198 x 23! Počkat! Ne! Vždyť ted’ nám počítat... Co mám vlastně počítat? K sakru! Jestli tu ten žebrák bude ještě chvíli okounět tak se z toho zblázním! Co tu má co dělat?“ Vztekle roztrhal a zmačkal všechny papíry. Řekl při tom tak sprosté slovo, že vám ho sem ani radši psát nebudu. Potom zvolal:

„A několikadenní práci můžu kvůli tomuhle okounícímu individuu začít znovu!“ (Zase řekl to sprosté slovo, tentokrát patřilo žebrákovi). V tom žebrák vstoupil do místnosti a velice slušně pozdravil. Ale obchodník místo pozdravu řekl jen „Bůůůůů“.

Žebrák kupodivu, což bylo jeho jediné štěstí, hned nezačal žebrot, ale vyptával se, jak jdou obchody, jestli se bude zdražovat či zlevňovat, a jestli už se dostalo do obchodů legendární ovoce kaki. Jenže místo odpovědi se vždy dočkal jen „Hmmmm“. Ale při páté otázce to už prodavač nevydržel a zařval:

„Jestli chcete žebrot, tak to řekněte hned!!! Já vám stejně nic nedám a svými otázkami si mě nezískáte!! Jestli nemáte prachy, tak okamžitě (řekl sprosté slovo, které by se dalo přeložit jako ‚odejděte‘), a nezner-vózňujte mne. Vy, vy, vy...(další sprosté slovo, které vyjádřilo to, že prodavač a žebrák nejsou kamarádi), běžte pryč vy odporný, slizký bezdřáku, vy, vy, vy...“

Dál se nedostal. Právě totiž klaply dveře za mužem, který během prodavačova křičení ukradl pokladnu s desetitisíci.

A hádejte co se potom stalo! No tak, tipněte si! Ano, správně. Prodavač dostal výpověď, a protože ho nechtěli nikde přijmout, skončil jako tamten žebrák.

Proč si člověk chybu neuvědomí hned, proč si ji uvědomí až ve chvíli kdy ji nemůže napravit?!

Ano, on teď žebrot jako tamten žebrák před tím, a samozřejmě že ho všichni vyháněli. Ano, teprve teď si uvědomil chybu.

A když jednou náhodou přišel před výlohu obchodu, kde kdysi prodával, nemohl svým očím uvěřit!

Za pultem seděl – hádejte kdo – ano, onen žebrák, kterého kdysi vyháněl. Stát mu pomohl získat práci a teď je z něho normální člověk. A už ho zahlédl! Bývalý prodavač se skoro hanbou propadl -

ale co to? Bývalý žebrák zve bývalého prodavače dovnitř! Na svůj účet mu dává půlku chleba, máslo, a fůru ovoce. Potom spolu přepočítávají, kolik mají dát peněz pekárně JEČMÍNEK.

A nakonec dostává bývalý prodavač jako pomocník v krámě třetinu výplaty bývalého žebráka!

Ano, ano, proč si člověk neuvědomí chybu hned?

Kontakty:

Tom (608 408 577)

Kvítek (724 264 148)

Zelí (603 478 299)

Vydává T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

